

Holandsko 1999

Je skoro konec prázdnin a my jsme skoro nikde nebyli...snad jen v Chorvatsku. Tak tedy někam pojedem. Stopem. Do Holandska. A pak zkusíme Belgi a Lucembursko.

Vyjíždíme ve čtvrtek 19. srpna 1999. Já mam kocovinu z prokalené noci a Ady taky. Byli jsme totiž na Strunách na ulici. Na stopa jsme se dostali asi až po půl desátý, protože jsme byli ještě nakoupit zrádlo a potřeby pro kuřáky. Asi až v půl jedný nás naložil mladej kluk, Čech, co dělá v Německu a odvez nás až do Německa. Vysadil nás v takovej prdeli, že jsme museli jít kus pěšky na normální dálnici. Dobrý bylo, že jsme se ptali nějaký paní se psem kudy kam a ona to byla Češka. Stopovali jsme na spojce mezi dálnicemi, kde auta jezdily asi tak 150 km/hod. Měli jsme strach z fízlů, ale naštěstí zastavil nějaký chlápek a odvez nás před Würzburg. Další stop byl asi můj nejlepší dosavadní, aspoň co se auta týče. Bylo to BMW, na tacháči měl 320 a jelo fakt pěkně. Škoda, že dálnice byla docela ucpaná. Ten chlápek povídal, že má softwarovou firmu se 100 zaměstnancema.

Hulíme jointa v Maastrichtu. Je sobota ráno, 11:35.

Sedíme na městském hřišti, kde jsme včera v noci, při přesunu za město, žrali. Ted' jsem si šel „přelehnut“ na vedlejší lavičku. Auto vedle kachny odjíždí. Kolem cyklistí, my zhulený-spal bych. A sral.

Odvez nás na velkou benzínku kus pod Frankfurtem. Byl už večer, tak jsme stopovali ještě chvíli a šli spát do lesa. Chrápali jsme ve stanu.

Neděle.

Není mi moc dobře. Stopujem zhulený v pěkný díře. A17, A59 a A16, A59. Jsme asi 30km od moře. Chceme tam dát tripa. Je 12:45 a stahává se, pofukuje.

Pátek

Probudili jsme se asi kolem 9. Nažraný jsme se odvěkli na stopa, kde jsme se zdrželi až do 13. hodiny. Fakt opruz. Za to dopoledne se tam vystřídalo asi 10 stopařů. Hlavně Poláků, na všechny směry. My stopli nějakého vojáka, co nemluvil a odvez nás asi 20km na jinou benzínu a restauraci. Chovali tam pštrosy a ve vzduchu plavala letadla. Byli jsme už hodně severně, mimo Kolín, ale nejezdily žádný auta v náš směr. Za chvíli tam přicestoval německej student Jeny, stopař. Byl samá řeč, pořád se smál a vypsál nám celej fix na psaní cedulí. Pořád nám nikdo nezastavoval, až najednou couvačka a nějaký mladák s oranžovou dodávkou. Naložil si nás a řek, že jede do Hamburku. Pořád nadával na německý věci a služby. Furt jsme nevěděli kudy jet, až jsme vystoupili...

Úterý, 24.8.1999, 14:34, pod mrakem

Jsme na odpočívadle R+T v Německu před Kolínem. S náma jsou tu ještě tři stopaři – dvojice Němců a žena – blázen. Obojí nás předběhli. Já jsem ale domluvil odvoz s českým kamioňákem. Jede až za 9 hodin (tzn. ve 2 v noci). My máme ale stejně dost huliva a tak ho spalujeme a čekáme. Moc aut tu nejezdí. Ty 2 magory ted' chtěl vzít kamion, ale oni nejedou...

..na odpočívadle na Dortmund. Zastavilo nám další pěkný BMW. Rozpovídali jsme se, došlo i na téma lehké erotiky a pak nám dal vizitky, že dělal u nás v Plzni v pivovaru. Pak obvolal kámoše a zjistil nám vlak na Maastricht. Byl tak hodnej, že nám zaplatil lístky a ještě nám dal asi 25 DEM. Musíme mu napsat! Vlak byl výbornej. Pětkrát jsme přestupovali, furt to nabíralo zpoždění. V Maastrichtu jsme byli ve 22:03. Asi. Začínalo poprchávat. Kolem nádraží to už známe, tak jsme šli rovnou do toho coffee shopu, ve kterým jsme byli poprvně. Sedli jsme si ke stejnému stolu, žrali stejný oříšky, pili stejný pivo a hulili jiný hulení. První dávka skéra nás dostala, udělalo se nám zle, ani jsme nedopili a prchli ven. Na čerstvým vzduchu už to bylo lepší. Vydali jsme se městem hledaje místo pro spánek. Našli jsme výbornej flek, velkéj akorát pro náš stan. Byla to díra ve křoví.

Skunk s hašíšem je šokující. Nesmíme usnout, jedeme domů s kamióňákem. Ve 2 v noci. Zejtra. Už jsme potkali tři Čechy. A v pátek ve vlaku nalítou češku. Jsme na Rasthof Frechen. Jedeme za 7 hodin. Začíná kapat. Stopařka odjela.

Vrátili jsme se ve středu, 25.8.1999.